

31972L0166

2.5.1972

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 103/1

DIREKTIVA SVETA
z dne 24. aprila 1972
o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil
in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti

(72/166/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

držav članic, da potnike in njihova motorna vozila preverjajo samo v izjemnih okoliščinah in da v carinarnicah odstranijo fizične ovire;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 100 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ker je zaželeno, da se prebivalci držav članic bolj zavedajo realnosti skupnega trga, in je v ta namen treba sprejeti ukrepe za večjo liberalizacijo pravil glede gibanja oseb in motornih vozil, ki potujejo med državami članicami; ker člani Evropskega parlamenta večkrat poudarjajo potrebo po takih ukrepih;

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora,

ker taka sprostitev pravil, ki se nanašajo na pretok potnikov, predstavlja še en korak k vzajemnemu odpiranju trgov držav članic in ustvarjanju pogojev, ki so podobni pogojem na domačem trgu;

ker je cilj Pogodbe ustvariti skupni trg, ki je v bistvu podoben domačemu trgu, in ker je eden od bistvenih pogojev za to uresničevanje prostega pretoka blaga in oseb;

ker se preverjanje zelenih kart za vozila, ki so običajno v eni državi članici in vstopajo na ozemlje druge države članice, lahko odpravijo s sporazumom med vsemi šestimi nacionalnimi zavarovalnimi biroji, s katerim bi vsak nacionalni biro jamčil odškodnino v skladu z določbami nacionalne zakonodaje v zvezi z izgubo ali poškodbo, ki daje pravico do odškodnine in jo je na njenem ozemlju povzročilo eno od teh vozil, ki je bilo zavarovano ali ne;

ker je edini namen mejnega preverjanja obveznega zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil zaščita interesov oseb, ki bi lahko bile oškodovanci nesreč, povzročenih s takimi vozili; ker takšno mejno preverjanje obstaja zaradi neskladij v nacionalnih zahtevah na tem področju;

ker so ta neskladja taka, da lahko ovirajo prosti pretok motornih vozil in oseb znotraj Skupnosti; ker imajo zato neposreden vpliv na vzpostavitev in delovanje skupnega trga;

ker tak sporazum o jamstvu predpostavlja, da so vsa motorna vozila Skupnosti, ki potujejo na ozemlju Skupnosti, zavarovana; ker mora nacionalna zakonodaja vsake države članice zato predvideti za obvezno zavarovanje civilne odgovornosti pri uporabi vozil, da velja zavarovanje povsod v Skupnosti; ker taka nacionalna zakonodaja lahko kljub temu predvidi izjeme za nekatere osebe in nekatere vrste vozil;

ker Priporočilo Komisije z dne 21. junija 1968 o carinskem nadzoru potnikov, ki prečkajo meje znotraj Skupnosti, zahteva od

ker bi se sistem, ki ga predvideva ta direktiva, lahko razširil na vozila, ki so običajno na ozemlju druge tretje države, glede katerih so nacionalni biroji šestih držav članic sklenili podobne sporazume,

Člen 2

1. Države članice opustijo preverjanje zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi vozil, ki so običajno na ozemlju druge države članice.

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Podobno države članice opustijo takšno preverjanje zavarovanja vozil, ki so običajno na ozemlju tretje države in vstopajo na njihovo ozemlje z ozemlja druge države članice. Lahko pa države članice izvajajo naključno preverjanje.

Člen 1

2. Pri vozilih, ki so običajno na ozemlju države članice, veljajo določbe te direktive razen členov 3 in 4:

V tej direktivi imajo uporabljeni izrazi naslednji pomen:

1. „vozilo“ pomeni motorno vozilo, ki je namenjeno za potovanje po kopnem in ga poganja mehanska moč, vendar ne vozi po tirih, in priklopnik, s prikolico ali brez;

— ko se med šestimi nacionalnimi zavarovalnimi biroji sklene sporazum, v skladu s katerim vsak nacionalni biro po določbah lastne zakonodaje o obveznem zavarovanju jamči za poravnavo odškodninskih zahtevkov glede nesreč, ki se zgodijo na njenem ozemlju in jih povzročijo vozila, ki so običajno na ozemlju druge države članice, če so taka vozila zavarovana ali ne,

2. „oškodovanec“ je oseba, ki ima pravico do odškodnine zaradi izgube ali poškodbe, ki so jo povzročila vozila;

— od dneva, ki ga določi Komisija, ko v tesnem sodelovanju z državami članicami ugotovi, da je bil tak sporazum sklenjen,

3. „nacionalni zavarovalni biro“ pomeni strokovno organizacijo, ki je ustanovljena v skladu s Priporočilom št. 5, ki ga je 25. januarja 1949 sprejel Pododbor za cestni promet Odbora za notranji promet Ekonomske komisije OZN za Evropo, in združuje zavarovalnice, v državi pooblaščen za opravljanje poslov zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil;

— za trajanje tega sporazuma.

4. „ozemlje, kjer vozilo običajno je“ pomeni

— ozemlje države, v kateri je vozilo registrirano, ali

— kadar za neko vrsto vozila ni potrebna registracija, ampak ima vozilo zavarovalno tablico ali znak razlikovanja, ki je podoben registrski tablici, ozemlje države, v kateri je bila izdana zavarovalna tablica ali znak, ali

— kadar za neko vrsto vozila ni potrebna niti registracija, niti zavarovalna tablica, niti znak razlikovanja, ozemlje države, v kateri oseba, ki ima vozilo, stalno prebiva;

5. „zelena karta“ pomeni mednarodno potrdilo o zavarovanju, ki je izdano v imenu nacionalnega biroja v skladu s Priporočilom št. 5, ki ga je 25. januarja 1949 sprejel Pododbor za cestni promet Odbora za notranji promet Ekonomske komisije OZN za Evropo.

1. Vsaka država članica ob upoštevanju člena 4 sprejme vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da je civilna odgovornost pri uporabi vozil, ki so običajno na njenem ozemlju, krita z zavarovanjem. Na podlagi teh ukrepov se določi kritje obveznosti in pogoji kritja.

2. Vsaka država članica sprejme vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da zavarovalna pogodba zajema tudi:

— v skladu z veljavno zakonodajo v drugih državah članicah, izgubo ali poškodbo, povzročeno na ozemlju teh držav,

— izgubo ali poškodbo, ki jo utrpijo državljani držav članic na direktni poti med dvema ozemljema, v katerih velja Pogodba o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, če noben nacionalni zavarovalni biro ni odgovoren za ozemlje, ki ga prečkajo; v tem primeru se mora izguba ali škoda kriti v skladu z nacionalno zakonodajo o obveznem zavarovanju, veljavno v državi članici, na ozemlju katere vozilo običajno je.

Člen 3

Člen 4

Država članica lahko odstopa od člena 3 glede:

- (a) nekaterih fizičnih ali pravnih oseb, zasebnih ali javnih; seznam takih oseb sestavi zadevna država in ga sporoči drugim državam članicam in Komisiji.

Država članica, ki tako odstopa, sprejme ustrezne ukrepe, da zagotovi izplačilo odškodnine v zvezi z izgubo ali poškodbo, na ozemlju drugih držav članic povzročeno z vozili, ki pripadajo takim osebam. Zlasti mora biti določen organ v državi, v kateri se zgodi izguba ali škoda, ki je odgovoren za odškodnino oškodovanim strankam v skladu z zakoni te države v primerih, ko se postopek, ki je predviden v prvi alineji člena 2(2), ne uporablja. O sprejetih ukrepih obvesti druge države članice in Komisijo;

- (b) nekaterih vrst vozil ali nekaterih vozil, ki imajo posebne tablice; seznam takih vrst ali takih vozil sestavi zadevna država in ga pošlje drugim državam članicam in Komisiji.

V tem primeru druge države članice zadržijo pravico do zahteve, da ima pri vstopu enega teh vozil na njihovo ozemlje oseba, ki ima to vozilo, veljavno zeleno karto ali da sklene pogodbo o obmejnem zavarovanju, ki je v skladu z zahtevami zadevne države članice.

Člen 5

Vsaka država članica zagotovi, da kadar na njenem ozemlju povzroči nesrečo vozilo, ki je običajno na ozemlju druge države članice, nacionalni zavarovalni biro brez poseganja v obveznosti iz prve alineje člena 2(2) pridobi informacije:

- glede ozemlja, kjer vozilo običajno je, in glede morebitne registrske oznake,
- kolikor je mogoče, glede podatkov o zavarovanju vozila, kakršni so običajno navedeni na zeleni karti, ki jih ima oseba, ki ima vozilo, v obsegu, v kakršnem te podatke zahteva država članica, na ozemlju katere to vozilo običajno je.

Vsaka država članica tudi zagotovi, da biro sporoči te informacije nacionalnemu zavarovalnemu biroju države, na ozemlju katere vozilo običajno je.

Člen 6

Vsaka država članica sprejme vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se vozila, ki so običajno na ozemlju tretje države ali na ozemlju

države članice zunaj Evrope in ki vstopajo na ozemlje, na katerem velja Pogodba o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, ne uporabljajo na njenem ozemlju, če ni krita izguba ali škoda, ki bi jo taka vozila povzročila, v skladu z zahtevami zakonodaj držav članic o obveznem zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi vozil, povsod na ozemlju, kjer velja Pogodba o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti.

Člen 7

1. Vsako vozilo, ki je običajno na ozemlju tretje države ali na ozemlju države članice zunaj Evrope, mora, preden vstopi na ozemlje, kjer velja Pogodba o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, imeti veljavno zeleno karto ali potrdilo o obmejnem zavarovanju, ki potrjuje, da je vozilo zavarovano v skladu s členom 6.

2. Vendar pa se vozila, ki so običajno v tretji državi, obravnavajo kot vozila, ki so običajno v Skupnosti, če nacionalni biroji vseh držav članic vsak posamično, v skladu z določbami svoje lastne nacionalne zakonodaje o obveznem zavarovanju, jamčijo za poravnavo odškodninskih zahtevkov glede nesreč, ki jih na njihovem ozemlju povzročijo taka vozila.

3. Ko Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami ugotovi, da so bile obveznosti iz prejšnjega odstavka prevzete, določi vrste vozil, za katere države članice ne zahtevajo več, da se predložijo dokumenti iz odstavka 1 in datum, od katerega to velja.

Člen 8

Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 1973. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Člen 9

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 24. aprila 1972

Za Svet

Predsednik

G. THORN